

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Dilecto In Christo filio Pontio Abbati monasterij sancti Ægidij ejusque
successoribus reguliter substituendis in perpetuum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

LARISSENO ET THEBANO
Archiepiscopis.

Epist. 171.
Vt inquitant
de postulato
ad Ecclesiam
Thessaloni-
censem.
Vide lib. 13.
epist. 13.

Dilecti filij Canonici sanctæ Sophiæ Thessalonicensis suas nobis litteras direxerunt, per quas unâ cum dilectâ in Christo filia nobili muliere relicta Marchionis Montisferrati, necnon & dilectis filiis nobilibus viris Comite de Blandera da Bajulo & aliis Thessalonicensis regni Baronibus, qui super hoc ipso sua nobis scripta misere, multiplices Ecclesiæ Thessalonicensis ac regni necessitates & angustias exponentes, nostro humiliter apostolatui supplicarunt ut postulationem quam iidem Canonici, prædictorum accedente favore, de venerabili fratre nostro Archiepiscopo Verissiensis fecerunt admittere dignemur, cum per ipsius circumspectam prudentiam & circumspeditionem prudentem singulariter quasi sperent, non solum Ecclesiæ, sed & regni posse necessitatibus provideri. Quia igitur nobis plenè non potuit de ipsa postulatione constare, cum juxta morem Ecclesiæ Romanæ canonibus concordantem postulationes hujusmodi, sicut electiones, regularem examinationem deposcant, eò quòd in postulationibus plura sunt quam in electionibus attendenda, fraternitati vestræ per apostolica scripta mandamus atque præcipimus quatenus inquisita diligenter & cognita veritate, si postulationem ipsam ab iis qui eam celebrare possunt & debent inveneritis canonicè celebratam, & præfatum Archiepiscopum, sicut à quibusdam nobis fuerat intimatum, administrationi Thessalonicensis Ecclesiæ se minime ingessisse, propter multam necessitatem vice nostra postulationem admittatis eandem, & absolventes eum à vinculo quo Verissiensis Ecclesiæ tenebatur, injungatis eidem ut palleum quod sub nomine ipsius Ecclesiæ Verissiensis accepit nobis remittere non postponat, aliud, dante Domino, prout convenit, ad nomen Thessalonicensis Ecclesiæ recepturus. Quòd si vel postulationem minùs canonicè celebratam vel illum administrationi se constiterit ingessisse, auctoritate nostra districtè inhibere sibi curetis ne prioris Ecclesiæ mediocritate despecta, Thessalonicensi tamquam celebriori quoquo modo ingerere se præsumat, sed in ea vocatione qua vocatus est permanens Ecclesiam quæ prius ei commissa fuerat studeat gubernare, considerans quòd in hoc multam gratiam

sibi facimus, maximè si sic præfate administrationi repertus fuerit irrepsisse, cum secundum canonicas sanctiones is qui supra mensuram sui juris affectans augeri, priori cathedra derelicta sine conniventia Romani Pontificis, cui soli est auctoritas reservata translationes Præfulum concedendi, ad aliam se transfulerit, & prima carere debeat, quam per superbiam speravit, & à secunda repelli, quam per avaritiam concupivit. Ne verò prædicta Thessalonicensis Ecclesia diutius maneat pastoralis regimine destituta, illos ad quos pertinet ipsius electio moneatis ut absque mora personam idoneam per electionem canonicam sibi præfiant in pastorem. Si autem propter personarum defectum, quò non solum ipsam Ecclesiam sed & totam provinciam credimus laborare, personam idoneam non potuerint ad ejus regimen invenire, vos id nobis per vestras litteras intimetis. Qui, si Canonici memorati cum favore præfate nobilis & aliorum quos supra nominavimus desiderio per litteras quas nobis duxerint destinandas expressò poposcerint, eis auctore Domino dignum Pontificem de nostris manibus consecratum & decoratum palleo, insigni videlicet plenitudinis pontificalis officij, curabimus destinare, qui & sciet & poterit cum sapientiæ divinæ potentia commissam sibi Ecclesiam spiritualiter & temporaliter gubernare. Datum Ferentini Kal. Novembris, pontificatus nostri anno undecimo.

DILECTO IN CHRISTO
filio Pontio Abbati monasterij sancti Egidij ejusque successoribus regulariter substituendis in perpetuum.

Quamvis Ecclesiarum omnium cura nobis & sollicitudo imminet, illis tamen locis atque personis quæ beato Petro & sanctæ Romanæ Ecclesiæ specialius adhærere & in ejus fidelitate atque obedientia devotius permanere noscuntur attentiori cura providere nos convenit. Ut autem pro beati Egidij monasterio, cui Deo auctore præesse dinosceris, diligenti sollicitudine vigilemus tanto amplior nobis necessitas est injuncta quanto idem locus ab exordio suæ fundationis ad jus & dominium ejusdem Apostolorum principis specialiter dinoscitur pertinere. Tuis itaque, dilecte in Domino fili Pontii Abbas, justis postulationibus benignum impertientes assensum, ad exemplar prædecessorum nostrorum sanctæ recordationis Innocentij, Eugenij, & Adriani quarti Romano-

Leo 1. epist.
84. & apud
Gratian. 7. q.
1 c. 31. de qua
Episcopis.

Epist. 171.
De consecra-
tione penite-
ntiarum.

rum Pontificum, omnem libertatem seu immunitatem vobis ac vestro cœnobio per antecessorum nostrorum privilegia contributam presentis privilegij pagina roboramus, statuentes ut nulli omnino Archiepiscopo vel Episcopo liceat super idem cœnobium vel Abbatem sive monachos ibidem Domino sèrvientes manum excommunicationis aut interdictionis extendere, sed tam vos quàm monasterium cum villa quieti semper ac liberi ab omni episcopali exactione vel gravamine per omnipotentis Dei gratiam maneatis. Monachos verò & Presbyteros seu Clericos qui in vestris obedientis commorantur, pro delictis suis à quibuslibet laicis capi, verberari, aut ad redemptionem cogi penitus prohibemus. Præterea statuimus ut quascunque possessiones, quæcunq; bona idem monasterium in præsentiarum justè & canonicè possidet, aut in futurum concessione Pontificum, largitione Regum vel Principum, oblatione fidelium, seu aliis justis modis præstante Domino poterit adipisci, firma tibi tuisque successoribus & illibata permanent. in quibus hæc propriis duximus exprimenda vocabulis. Abbatis videlicet sancti Ægidij * de Vngaria & sancti Eusebij de Provincia, Ecclesias sancti Ægidij de Aceio, Ecclesiam sancti Ægidij de Duno, Ecclesiam sancti Ægidij de Supervia cum villa, Ecclesiam sancti Eusebij de Longobardia, Ecclesiam sancti Baudilij de Hispania, Ecclesiam sanctæ Eulaliæ de Barbastra, Ecclesiam de Revinas cum sua villa, Ecclesiam de Boccona cum villa, Ecclesiam sancti Andree de Lucapello, Ecclesiam sancti Ægidij de Tolmone, Ecclesiam sancti Ægidij de Creisfaco, Ecclesiam sancti Hippolyti de Melfeo cum villa, Ecclesiam sancti Lupi, Ecclesiam sanctæ Mariæ de Fraixeneto, Ecclesiam sancti Iohannis de Gardonenca cum villa, Ecclesiam sanctæ crucis de Molazano, Ecclesiam sancti Martini de Cerbario cum sua Capella, Ecclesiam sancti Stephani de Corconna, Ecclesiam sancti Amantij cum villa, Ecclesiam sancti Martini de Orianegues, Ecclesiam sancti Martini de Cinciano, Ecclesiam sancti Andree de Berniz cum Capella sua, Ecclesiam sancti Saturnini de Seura cum ipsa villa, villam de Bionz, Ecclesiam sanctæ Cecilie de Stagello cum ipsa villa, Ecclesiam sancti Felcis de Aspirano cum ipsa villa, Ecclesiam sanctæ Columbæ cum media villa, Ecclesiam sancti Andree de campo Mariniano, Ecclesiam sanctæ Ma-

riæ de Saturanicis, Ecclesiam sancti Ægidij de Missiniaco, Ecclesiam sancti Stephani de Castlar cum Capella, Ecclesiam sancti Petri de Prevencheris cum villa & Ecclesiis suis, Ecclesiam sancti Andeoli de Robiaco cum Capella & villa, Ecclesiam sancti Victorini, Ecclesiam sancti Andree, Ecclesiam sancti Petri de Vannis cum ipsa villa, Ecclesiam sanctæ Mariæ de Monte alto cum Capella & villa, Ecclesiam sancti Baudilij de Somerio cum Capella, Ecclesiam sancti Servij ultra Rhodanum cum villa, Ecclesiam sancti Petri & sancti Michaelis juxta castrum Rossilianis, Ecclesiam sancti Privati cum villa, Ecclesiam sancti Stephani de Menerba cum Capellis & villa, Ecclesiam sancti Christophori de Vacheris cum Capella & villa, Ecclesiam sancti Iohannis de Albenatis cum villa & parochiali Ecclesia sanctæ Mariæ, Ecclesiam sanctæ Mariæ de Redose cum villa, Ecclesiam sanctæ Columbæ de Capingo, Ecclesiam sancti Ægidij de Padernis, Ecclesiam sancti Maximi de Medenis, Ecclesiam sancti Petri de Inter-montes cum ipsa villa, Ecclesiam sancti Petri de Trincatalis, Ecclesiam sancti Iohannis de Meiano, Ecclesiam sancti Sebastiani de Montepesaro, Ecclesiam sancti Petri de Launiaco, Ecclesiam sancti Salvatoris de Caifanigis, Ecclesiam sancti Eugenij de Orbesat cum Capella, Ecclesiam sancti Genesij de Mediogozes, Ecclesiam de Acione, Ecclesiam de Malbosè cum sua Capella, Ecclesiam de Rocca, Ecclesiam de Camponaz, Ecclesiam de Lardario, cum Ecclesiis & omnibus earum pertinentiis, castrum de Montfort, Castrum de Lennatio, & quinque modiatas terræ ac quatuor candelas cotidianas quæ quondam R. de Berjaco monasterio sancti Ægidij testamento reliquit. Transactiones præterea quæ inter vos & Iohannem Nemaufensem atque Raimundum Vzeticensem Episcopos de Ecclesiarum quarterionibus factæ sunt, & authentico scripto firmatæ, vobis nihilominus confirmamus. Illud autem auctoritate apostolica prohibemus, ut nullus Abbas vel monachus thesaurum, honores, vel possessiones præfati monasterij seu cellarum ad ipsum pertinentium, quæ aut modò habentur, aut in futurum largiente Domino acquirentur, alienare, distrahere, impignorare, vel in feudum, censum, seu beneficium alicui Militi dare præsumat, nisi fortè pro redemptione videlicet captivorum, pro communi & graviori famis inopia, & pro emptione seu pro

redemptione possessionum. Id ipsum autem si contigerit, totius fiat communi deliberatione Capituli, ut nihil dolo vel subreptione aliqua, sed prædictarum necessitatum instantia committatur. Abbas verò vel monachus qui hoc attentaverit, Abbas siquidem abbatiæ regimine careat, & excommunicationis sententia percellatur, monachus autem à monasterio penitus & ab ejus honoribus excludatur & ejusdem excommunicationis sententia teneatur, nisi præsumptionem suam digna satisfactione correxerit. Prohibemus etiam ut infra villam sancti Ægidij & circa eandem villam usque ad unam leugam nulli Hospitaliariorum seu militum Templi vel cuilibet alij personæ absque Abbatis & Capituli consensu liceat religiosam domum, Ecclesiam, oratorium, seu munitionem construere, cimiterium habere, divina officia populo celebrare cum villa ipsa cessaverit, signa pulsare, oblationes à populo in Missarum celebratione suscipere, baptizare, & parochianos vestros ad officia divina suscipere. Obeunte verò ejusdem vestri loci Abbate, nullus ibi qualibet subreptionis astutia seu violentia præponatur nisi quem fratres ipsius monasterij communi assensu vel pars consilij sanioris secundum Deum & beati Benedicti regulam prouiderint eligendum. Electus autem ad Romanum Pontificem benedicendus accedat. Sanè illam Tolosani Comitis nobilis memoriæ Raimundi abdicationem auctoritate sedis apostolicæ confirmamus. Siquidem Comes ipse honores omnes ad beatum Ægidium, pertinentes tam in valle Flaviana quam in extrinsecis, quicquid justè vel injustè videbatur tenere, omnes rectas sive pravas consuetudines quas ipsius antecessores aut ipse habuerant, ob honorem Dei & beati Ægidij reverentiam apud * Ne-mausense Concilium, in manu prædecessoris nostri beate memoriæ Urbani Papæ jurans, Odiloni Abbati & ejus fratribus noscitur reliquisse, & se atque universos successores suos, si fortè hoc donum irritum facere pertentarent, quod ad se erat, damnatione ac maledictione multavit, atque à præfato antecessore nostro excommunicationis inde sententiam in Concilio dari fecit. Quia verò præfatus Adrianus Papa prædecessor noster devotioni præfati Comitis annuens apostolica auctoritate constituit neminem successorum ejus aliquid de iis quæ à prædicto Comite Raimundo præfato monasterio

*Vide to. 10.
Concilio. pag.
610.

sancti Ægidij relicta sunt ulla posse temporis longevitate præscribere, ut maledictionem & damnationem evadat à præfato Comite constitutam, quod ab eo providè factum est auctoritate apostolica confirmamus. Ad hæc adicientes pro ampliori beati Ægidij veneratione statuimus ut infra terminos à nostris prædecessoribus constitutos nemo prorsus aut super ipsam beati Ægidij villam depradationem vel assultum facere aut graviores personæ cuilibet inferre audeat læsionem. Nulli ergo omnino hominum liceat præfatum monasterium temerè perturbare, aut ejus possessiones auferre, vel ablatas retinere, vel minuere, seu aliquibus vexationibus fatigare, sed illibata omnia & integra conserventur eorum pro quorum gubernatione ac sustentatione concessa sunt usibus omnimodis profutura. Salva sedis apostolicæ auctoritate & diocesanorum Episcoporum in supradictis Capellis canonica justitia. Si qua igitur in futurum ecclesiastica secularisve persona hanc nostræ constitutionis paginam sciens, contra eam temerè venire tentaverit, secundò tertiove commonita nisi præsumptionem suam congrua satisfactione correxerit, potestatis honorisque sui dignitate careat, reamque se divino judicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat, & à sacratissimo corpore & sanguine Dei & Domini redemptoris nostri Iesu Christi aliena fiat, atque in extremo examine districtæ ultioni subjaceat. Cunctis autem eidem loco sua jura servantibus sit pax Domini nostri Iesu Christi, quatenus & hic fructum bonæ actionis percipiant, & apud districtum judicem præmia æternæ pacis inveniant. Amen. Amen. Amen. Datum Laterani per manum Iohannis sanctæ Mariæ in Cosmidin Diaconi Cardinalis S. R. E. Cancellarij 11. Idus Novemb. Indictione XII. incarnationis dominicæ anno M C C V III. pontificatus verò Domini Innocentij Papæ III. anno undecimo.

LVNDENSI ARCHIEPISCOPO.

Cum diabolus misisset in cor Episcopo Waldemaro ut pedem in vestigio Iudæ ponens à præsentia nostra fraudulenter abscederet, & nos, qui eum de durissimo carcere liberatum in apostolicæ sedis gremio, verè ut serpentem in sinu, familiaris gratiæ dulcedine fovèramus, in amaritudinem induceret vehementem, ob enormes & multiplices ejus excessus processimus contra ipsum, non solum in eum,

Epist. 171.
De electione
Episcoporum
vicinorum
13. epist. 171.